

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8081

гр. София, 21.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в закрито заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **9073** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК.

Образувано е по жалба, подадена от „СНАБ КОМ“ ООД, ЕИК –[ЕИК], чрез адв. Д., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-004403/28.08.2023 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

С жалбата съдът е сезиран и с искане по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК да бъде постановено спиране на изпълнението на оспорената в настоящото производство заповед.

Искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни и трудно поправими вреди, произтичащи от факта, че дружеството-жалбоподател извършва услуги в областта на строителството, като за превоз на материали си служи с процесното ППС, чиято регистрация е прекратена с оспорената ЗППАМ. Сочи се също така, че изпълнението на заповедта може да причини значителни вреди свързани с амортизация, намаляване на стойността на товарния автомобил и би лишило от възможност жалбоподателя да осъществява основната си дейност в период от 6 последователни месеца. Към жалбата са приложени трудов договор от 19.06.2023 г. сключен между „СНАБ КОМ“ ООД и Ц. В., длъжностна характеристика на Цв. В. и заповед № 083/30.08.2023 г. за прекратяване на трудов договор № 125/19.06.2023 г.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл. 166, ал. 4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

В конкретния случай спрямо „СНАБ КОМ“ ООД е приложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК] и два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] . Мярката е наложена на основание чл. 171, т. 2А, б „А“ от ЗДвП.

Цитираната норма предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки, а именно т. 2а, б. А - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Видно от приложения към преписката АУАН № GA 983542 от 19.08.2023 г. автомобилът /собственост на „СНАБ КОМ“ ООД - жалбоподател/ е бил управляван от Ц. П. В. - служител в „СНАБ КОМ“ ООД към датата на нарушението. След извършена справка с РСОД и ОДЧ е установено, че водачът В. управлява МПС без да притежава СУМПС /неправоспособен/, т.е. в нарушение на разпоредбата на чл. 150 от Закона за

движение по пътищата.

В настоящия случай с жалбата не са представени доказателства за евентуалните вреди, които жалбоподателят би претърпял от прекратяването на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Фактът, че жалбоподателят ще бъде възпрепятстван да извършва услуги в областта на строителството, както и че товарният автомобил ще се амортизира и ще се намали неговата стойност, не е релевантен за преценката на значителните или трудно поправими вреди. В случая е налице твърдение за хипотетична невъзможност на дружеството да не може да извършва дейността си, което би довело до нанасяне на вреда, без да са налице конкретни доказателства, че такова действително ще настъпи. В случая съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от неговото настъпване. На базата само и единствено на твърдение на жалбоподателя съдът не може да направи обоснован извод за наличието на вреда и за нейния размер и характер. В случая адресатът на акта следва да докаже, че предварителното изпълнение ще му причини значителни или трудно поправими вреди и то поради обстоятелства, настъпили след издаването на акта. Законодателят изисква вредите да са резултат от предварителното изпълнение, не от акта.

По тези съображения искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед е неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „СНАБ КОМ“ ООД, ЕИК –[ЕИК], подадено чрез адв. Д., за спиране на допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-004403/28.08.2023 г., издадена от И. В. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

Съдия: